

การค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญยิ่ง จึงมีผู้ค้นคว้างานเกี่ยวกับการอ่านไว้เป็นจำนวนมาก แต่การอ่านเพียงผิวเผินเป็นการไม่เพียงพอ ดังที่ อลัน เอช โรบินสัน¹ ได้กล่าวว่า "The act of reading is meaningless if comprehension is not considered part of it" เพื่อที่จะอ่านให้เกิดความเข้าใจ เคนเนท เอส กูดแมน² แนะนำว่า ผู้อ่านจำเป็นต้องมีทักษะ 3 ประการ คือ grapho-phonics, syntax และ semantic ผู้อ่านที่มีทักษะ 2 ประการหลังน้อยมีแนวโน้มที่จะมีความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ

จะเห็นได้ว่า ความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา ต่างก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ดังนั้น จึงมีผู้ทำการค้นคว้ากันอย่างกว้างขวาง การค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ กับความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง ทั้งที่เป็นภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ มีดังต่อไปนี้

การวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยเป็นภาษาแม่

1. งานวิจัยที่ทำในต่างประเทศ

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์กับการอ่าน

งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจคำศัพท์กับการอ่านเอาเรื่องที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ มักได้ผลว่า คำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน มีความ

¹Alan H. Robinson, "The Preparation of Teachers and specialist," The Teaching of Reading (Paris, UNESCO: Ginn and Company, 1973), p. 131.

²Goodman, op. cit., p. 29.

สัมพันธ์กันอย่างมากรวมถึง การวิจัยของ เบน เฮคเนย์³ ซึ่งทำการวิจัยเกี่ยวกับการจำคำศัพท์ของนักเรียนเกรด 4 โดยมีจุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อตัดสินว่าทักษะใดที่นักเรียนเกรด 4 ใช้ในการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบคำศัพท์และการอ่าน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ไคคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านสูง ไคคะแนนจากการทดสอบทักษะการจำคำศัพท์ 11 คำ สูงกว่าพวกที่ไคคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านปานกลาง และค่า ส่วนผู้ที่ไคคะแนนการจำคำ 11 คำค่า เป็นผู้ที่ไคคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านต่ำทั้งสิ้น

ซิดนีย์ เรอช⁴ กล่าวไว้ใน The Journal of Reading ว่า คำพ้องรูป (semantic sensitivity) หมายถึงการทราบว่าคำมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย และความหมายจะเปลี่ยนแปลงไปตามบริบท (context) การอ่านเอาเรื่องเป็นขบวนการอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักเลือกความหมายของคำ หรือวลีเหล่านั้นจากบริบท

ในปี 1969 เซอร์รี่ สเว็คแมน⁵ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับคำพ้องรูป (semantic sensitivity) และสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน จุดมุ่งหมายของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาว่า คำพ้องรูปมีความเกี่ยวข้องกับภาษาและการอ่านในลักษณะใด โดยศึกษาจากนักเรียนเกรด 6 จำนวน 102 คน ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบเกี่ยวกับคำพ้องรูปขึ้นเอง และใช้ California Achievement Test และ Gates Macginitie Survey ทดสอบการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า การสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของคำพ้องรูป กับแบบทดสอบการอ่านทั้ง 2 ฉบับเท่ากับ .78 แสดงว่าคำพ้องรูปมีความสัมพันธ์กับการอ่านอยู่ในระดับสูง

³Ben H. Hackney Jr., "Reading Achievement and Word Recognition Skills," The Reading Teacher, 21 (March, 1968), p. 517.

⁴Sidney Rauch, "Ten guidelines for Teaching the disadvantaged," The Journal of Reading, 1967, 10 p. 536.

⁵Shirley Svedman, "Semantic Sentivity and Reading Achievement," The Reading Teacher, 23 (April, 1970), pp. 643-6.

ผู้สนับสนุนความคิดของ เราช และ สเว็คแมน คือ มาเรียน ดี เจนกินสัน⁶ เธอกล่าวว่า การจำคำได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นพื้นฐานของความก้าวหน้าในการอ่าน แต่พัฒนาการด้านความเข้าใจความหมายของคำเป็นพื้นฐานของการอ่านเอาเรื่อง

เจอร์อัล เอ็ดเวิร์ด สตาฟฟอร์ด⁷ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ โดยสุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 3 จำนวน 45 คน เกรด 6 จำนวน 45 คน ผู้วิจัยแบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีการอ่าน 3 แบบ คือ

1. อ่านอย่างระมัดระวัง (careful reading)
2. อ่านเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (reading for specific purpose)
3. อ่านเพื่อจุดมุ่งหมายทั่วไป (reading for general purposes)

สิ่งที่ใช้ตัดสินความสามารถของนักเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลของการอ่านทั้ง 3 แบบได้แก่

1. ความแม่นยำคำค้นศัพท์
2. ความเข้าใจในการอ่าน
3. อัตราเร็วในการอ่าน
4. จำนวนร้อยละของการนำคำอื่นมาแทนที่ความหมายของคำที่อ่าน (semantic substitution)

แบบทดสอบอ่านคือ Gilmore Oral Reading Test Form A. ผลการวิจัยปรากฏว่ามีความแตกต่างในองค์ประกอบทั้ง 4 อย่างระหว่างการอ่านอย่างระมัดระวัง การอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ และการอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายทั่วไป

อย่างไรก็ตาม มีบางท่านศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการอ่าน แต่ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกมาก ดังเช่น วาลเรช แรมเซย์⁸ วิจัยตัวแปรต่าง ๆ

⁶Marion D. Jenkinson, "Ways of Teaching," The Teaching of Reading (Paris, UNESCO: Ginn and Company, 1973), p. 40.

⁷Gerald Edward Stafford, "An Examination of the Effect of Three Testing Techniques on Word Accuracy, Comprehension, Rate and Percentage of Semantic Substitution in Oral Reading," Dissertation Abstracts International, 33 (April, 1973), p. 5565-A.

⁸Wallace Ramsey, "An Analysis of Variables Prediction of Reading Growth," The Journal of Educational Research, 54 (February, 1961), p. 211.

ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า ความเข้าใจคำศัพท์ไม่มีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน เพราะยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น แรงจูงใจ การสร้างความสนใจให้นักเรียน เป็นต้น

ปีเตอร์ น็อบล็อก⁹ แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก ได้ศึกษาขอบเขตในการอ่าน โดยศึกษาจากนักเรียนประถมในรัฐมิชิแกนตอนใต้ ผลปรากฏว่า เด็กที่อ่านได้และไม่ได้อ่าน มีความสามารถในการใช้คำศัพท์ไม่ต่างกัน

ผู้ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจกจำคำและการอ่านเอาเรื่องอีกคนหนึ่ง คือ วาเร็น เซอร์แมน เฮย์ส¹⁰ การวิจัยมีจุดมุ่งหมายดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาค้นความสัมพันธ์ระหว่าง การจำคำศัพท์ได้ และการอ่านเอาเรื่อง
2. เพื่อศึกษาว่าระดับคำศัพท์ของการรู้จักคำมีความจำเป็นหรือไม่ต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่านเอาเรื่อง

3. ชนิดของการจกจำคำ และชนิดพลาการในการจำเป็นเช่นไร

4. เพื่อดูความแตกต่างในความสามารถดังกล่าวของนักเรียน 2 กลุ่ม

ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 2 จำนวน 25 คน เกรด 5 จำนวน 25 คน ข้อทดสอบที่ใช้ในการวิจัยปรับปรุงมาจาก Reading Invention ส่วนคำถามที่ใช้ตามความเข้าใจมี 3 ชนิด คือ คำถามตามเนื้อเรื่อง (literal question) คำถามแบบแสดงความคิดเห็น (inferential question) และคำถามประเมินผลเชิงวิจารณ์ (critical evaluation question) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

⁹Peter Knoblock, "A Rorschach Investigation of the Reading Process," The Journal of Experimental Education, 33 (September, 1965), pp. 205-7.

¹⁰Warren Sherman Hays, "Certain Relationships Between Word Recognition and Comprehension of Second and Fifth Grade Children," Dissertation Abstracts International, 33 (August, 1972), p. 662-A.

1. ความสำเร็จในคั่นกรคำคำ ไม่ได้เป็นสิ่งประกันว่านักเรียนจะต้องมีความสำเร็จคั่นกรอ่านเอาเรื่อง

2. ทักษะกรคำคำมีผลเพียงเล็กน้อยต่อนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

3. นักเรียนเกรด 2 มีความตั้งใจศึกษาคำที่เขาไม่รู้จึ้นน้อยกว่านักเรียนเกรด 5

4. ในการตีความหมายคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีแนวโน้มที่จะใช้สื่อทางไวยากรณ์ (Syntactic clue) และความหมายของคำตามบริบท (Semantic context)

5. ในการอ่านออกเสียง นักเรียน ทั้ง 2 กลุ่มมีแนวโน้มที่จะใช้ความหมายทางความสัมพันธ์ของคำในบริบท (Syntactic context) ในการหาคำมาแทน

6. นักเรียนเกรด 2 และ 5 ใช้สื่อคั่นความหมายของคำตามบริบทได้ดีเท่ากัน

7. นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาเกี่ยวกับคำถามทั้ง 3 ชนิดที่ใช้ในการทดสอบอ่านและคำถามที่มีปัญหามากที่สุด คือ คำถามแบบแสดงความคิดเห็น

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างไวยากรณ์กับการอ่าน

ในต่างประเทศ การวิจัยคั่นความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์กับการอ่าน มักจะไดคาสสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ดังเช่น ผลการวิจัยของ โอคอนเนล¹¹ ซึ่งทำการวิจัยความสามารถในการอ่านเอาเรื่องกับความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จำนวน 115 คน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านเอาเรื่อง กับการรับรู้คั่นความสัมพันธ์ทางโครงสร้างของประโยค และความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านเอาเรื่องกับความสามารถในการจำกฎเกณฑ์

¹¹Roy C. O'Donnel, "A study of the Correlation Between Awareness of Structural Relationship in English and Ability in Reading Comprehension," The Journal of Experimental Education, 31 (March, 1963), pp. 313-6.

ทางไวยากรณ์ อย่างไรก็ตามจะมีความสัมพันธ์สูงกว่ากัน

ผลการวิจัยของ โฮ คอนเนล มีดังนี้ คือ (1) ความรู้ด้านกฎไวยากรณ์มักจะควบคู่ไปกับความสามารถในการรับรู้ความสัมพันธ์ของคำต่าง ๆ ในประโยค และ (2) ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสัมพันธ์ของคำต่าง ๆ ในประโยค กับความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง ปรากฏว่าไม่สูงพอที่จะสนับสนุนว่าควรใช้การสอนโครงสร้างภาษาเป็นเครื่องช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง

ลูซิล วอชิงตัน ริชาร์ด¹² เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำการศึกษา และพบว่าความรู้ด้านการฝึกฝนกระสวน (pattern practice) ไม่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการอ่าน ตัวอย่างประชากรที่ทดลองเป็นนักเรียนเกรด 5 จำนวน 72 คน แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองได้รับการฝึกกระสวนภาษาอังกฤษมาตรฐานในการเรียนบทเรียน 40 บท ส่วนกลุ่มควบคุมมิได้รับการฝึก ในขั้นสุดท้ายทั้งสองกลุ่มทดสอบการอ่าน ปรากฏว่าทั้ง 2 กลุ่ม ได้คะแนนใกล้เคียงกัน ทั้งด้านการอ่านและการพูดโต้ตอบ ผู้วิจัยกล่าวว่าทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ใช้ในการฝึก และลักษณะของบทเรียน

อย่างไรก็ตาม มีผลการวิจัยอีกไม่บ่อยที่พบว่าความรู้ความเข้าใจด้านโครงสร้างไวยากรณ์มีส่วนช่วยการอ่านอย่างมาก เช่น ใน ค.ศ. 1971 พอล แรนดอล์ฟ วอล์กเกอร์¹³ ทำการวิจัยโดยมีข้อสมมติฐานให้ความแม่นยำทางโครงสร้างเป็นตัวทำนายความสำเร็จด้าน

¹² Lucille Washington Richards, "A Study of the Effect of Systematic Practice of Standard English Sentence Pattern on Reading Achievement, Attitudes Toward Reading and Oral Response of Fifth Grader," Dissertation Abstracts International, 33 (October, 1972), p. 1595 - A.

¹³ Pual Randolph Walker, "The Validity of Syntax as a Predict of Reading Success," Dissertation Abstracts International, 32 (March, 1972), p. 4828 - A.

การอ่าน ตัวอย่างประชากรเป็นเด็กอนุบาลและเด็กเกรด 1 ข้อสอบประกอบด้วยแบบทดสอบที่ใช้เป็นแบบทดสอบโครงสร้างเพื่อวัดพัฒนาการด้านนี้ และเพื่อวัดผลความแม่นยำของโครงสร้างในอันที่จะเป็นตัวทำนายความสำเร็จด้านการอ่าน ผลการวิจัยมีดังนี้ (1) ความรู้ความเข้าใจโครงสร้างเป็นตัวทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของนักเรียนเกรด 1 ได้ดีที่สุด และ (2) ข้อทดสอบชื่อ Metropolitan เป็นตัวทำนายสัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านของนักเรียนอนุบาลได้ดีที่สุด

ในปีเดียวกันนี้ เคนเนท แครอล ฮาร์ไบสัน¹⁴ ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางโครงสร้างในการใช้ภาษาพูด และการอ่านเอาเรื่อง ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 5 และ 6 ชั้นละ 32 คน และแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่มแบบทดสอบที่ใช้คือ Gates-MacGinire Reading Test, Survey D Form 1

การวิจัยปรากฏผลคือ

1. เมื่อพิจารณาความซับซ้อนของโครงสร้าง จะพบว่าความพร้อมทางโครงสร้างมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน
2. เพศมีอิทธิพลในการตัดสินสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน
3. สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม เป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน

ส่วนประกอบของภาษาไม่สามารถอยู่โดด ๆ ได้ ทั้งนี้ เพราะภาษาทำหน้าที่ร่วมกัน แม้ส่วนประกอบเล็ก ๆ เช่น คำสันธาน ก็มีความสำคัญต่อโครงสร้างเป็นอย่างมาก ดังนั้น

---

¹⁴Kenneth Carol Harbison, "An Investigation of Relationships Between the Syntactic Maturity of Oral Language and Reading Comprehension Scores," Dissertation Abstracts International, 32 (March, 1972), p. 4828 - A.

บายารา ลี เคอร์น สตุทท์¹⁵ จึงทำการวิจัยเกี่ยวกับคำสันธาน โดยมีจุดมุ่งหมาย คือ

1. เพื่อตัดสินว่าความรู้ความเข้าใจในการใช้คำสันธาน มีความสัมพันธ์กับการอ่านเอาเรื่อง
2. เพื่อค้นหาความแตกต่างของความยากง่ายของคำสันธานเหล่านั้น
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำสันธานกับตัวแปรต่าง ๆ คือ ระดับ

เศรษฐกิจ สังคม เพศ และสติปัญญา

ตัวอย่างประชากรคือ นักเรียนเกรด 4 จำนวน 95 คน ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบ 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบความเข้าใจคำสันธาน เป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ อีกฉบับหนึ่งวัดความเข้าใจคำสันธานเช่นกัน แต่เป็นแบบโคลงโดยละตัวที่ 5 และใช้ Stanford Achievement Test ในการวัดการอ่านเอาเรื่อง

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความเข้าใจคำสันธานมีความสัมพันธ์กับการอ่านเอาเรื่อง ทั้งยังมีความสัมพันธ์กับระดับเศรษฐกิจ สังคม เพศ และสติปัญญาอีกด้วย

ใน ค.ศ. 1972 เอ็ดเวิร์ด แอนโทนี แฮร์ริส¹⁶ ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่า การวางเค้าโครงเรื่องจะมีผลต่อการอ่านเอาเรื่องอย่างไร เนื้อเรื่องที่ทดลองเป็นเรื่องเกี่ยวกับเทคนิคและวิทยาศาสตร์ชั้นสูง ตัวอย่างประชากรได้รับการอ่านเนื้อเรื่อง 7 แบบ คือ

1. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically independent อยู่เมื่อเริ่มเรื่องอย่างชัดเจน

¹⁵Babara Lee Dern STOODT, "The Relationship Between Understanding Grammatical Conjunctions and Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International, 31 (March, 1971), p. 4635-A.

¹⁶Edward Anthony Harris, "Psycholinguistic Aspects of Comprehension: Information Processing as a Function of Discourse Structure," Dissertation Abstracts International, 33 (October, 1972), p. 1706-A.

2. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically independent อยู่กลางเรื่องอย่างชัดเจน
3. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically independent อยู่ท้ายเรื่องอย่างชัดเจน
4. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically subordinate อยู่เมื่อเริ่มเรื่องอย่างชัดเจน
5. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically subordinate อยู่กลางเรื่องอย่างชัดเจน
6. เนื้อเรื่องที่มี topic statement ซึ่งเป็นประโยคแบบ syntactically subordinate อยู่ท้ายเรื่องอย่างชัดเจน
7. เนื้อเรื่องที่ไม่แสดง topic statement อย่างชัดเจนดังใน 6 แบบข้างต้น แต่ topic statement แฝงอยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่าน

ผลจากการวิจัยปรากฏว่า

1. นักศึกษาที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement ซึ่งแสดงอย่างชัดเจน ได้คะแนนการอ่านเอาเรื่องสูงกว่าพวกที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งไม่แสดง topic statement อย่างชัดเจน
2. นักศึกษาที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement อยู่เมื่อเริ่มเรื่อง จะได้คะแนนสูงกว่าพวกที่อ่านเนื้อเรื่องที่มี topic statement อยู่ท้ายเรื่องมาก
3. นักศึกษาที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement อยู่ตรงกลางเรื่อง ได้คะแนนสูงกว่าพวกที่อ่านเนื้อเรื่องที่มี topic statement อยู่ตอนเริ่มหรือท้ายเรื่อง
4. นักศึกษาที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement เป็นประโยคแบบ syntactically subordinate ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าพวกที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งมี topic statement เป็นประโยคแบบ syntactically independent

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และไวยากรณ์กับการอ่าน

รอย เชอร์รีเอ¹⁷ กล่าวว่า ทักษะพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การอ่าน ได้แก่การที่ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์และไวยากรณ์ของภาษาเขียน การรู้จักคำเพียงอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอ เพราะคำจะไม่ปรากฏอยู่โดด แต่อยู่รวมกันในหน่วยที่ยาวกว่า เช่น ในวลี อนุประโยค หรือประโยค

แฮร์รี่ เจย์ เชลดอน¹⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่องความสามารถทางความสัมพันธ์ของคำและความรู้ทางคำศัพท์ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านและคำศัพท์ ผู้วิจัยทดสอบความสามารถทางความสัมพันธ์ของคำของนักเรียนเกรด 1 จำนวน 133 คน โดยปรับปรุงข้อทดสอบจาก Test of Syntax จากนั้นใช้ Stanford Achievement Test เพื่อวัดสัมฤทธิ์ผล

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถทางความสัมพันธ์ของคำมีความสัมพันธ์ต่อสัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านและคำศัพท์

ผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับคำศัพท์และความสัมพันธ์ของคำอีกคนหนึ่ง คือ อแลน รอย โอเฮเวอร์ จูเนียร์¹⁹ ได้วิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการให้

¹⁷Roy Cherrier, English Language Testing Report of the RELC Fifth Regional Seminar, (Singapore: Southeast Asian Minister of Education Organization Regional English Language Center, 1971), p. 166.

¹⁸Harry Jay Sheldon, "An Investigation of Syntactical Ability and Vocabulary Knowledge of First Graders as Related to Reading and Vocabulary Achievement as Measured by the Standford Achievement Test," Dissertation Abstracts International, 32 (September, 1971), p. 1201-A.

¹⁹Alan Roy Ohaver Jr., "A Comparison Study of Semantic and Syntactic Cueing by Low Reading Performance College Freshman," Dissertation Abstracts International, 32 (November, 1971), p. 2668-A.

สิ่งแนะ (cue) ทางความหมายและความสัมพันธ์ของคำในการอ่านออกเสียง ตัวอย่าง
 ประชากรเป็นนักศึกษาปี 1 ที่มีความสามารถทางการอ่านอยู่ในระดับ หรือต่ำกว่าเปอร์เซน
 ไตลที่ 35 แบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นนักศึกษาที่ได้คะแนนการอ่านเอาเรื่อง
 สูงกว่าคะแนนคำศัพท์ อีกกลุ่มหนึ่งได้คะแนนคำศัพท์สูงกว่าการอ่าน

นักศึกษาได้รับการสอนให้อ่านออกเสียงตามบทเรียนซึ่งประกอบด้วยประโยคที่ถูก
 คอง ประโยคกึ่งไวยากรณ์ (Semi-Grammatical Sentence) และการเรียงคำอย่างไม่
 ถูกไวยากรณ์ (Ungrammatical String of Words) ผู้วิจัยบันทึกการอ่านผิดและการ
 แก้ไข แล้วนำมาเปรียบเทียบทางสถิติ ได้ผลดังนี้คือ

1. ข้อผิดพลาดของนักศึกษาที่อ่านเอาเรื่องได้ดีกว่าแสดงให้เห็นว่า นักศึกษา
 เหล่านี้ใช้ปัจจัยทั้งด้านความหมายและความสัมพันธ์ของคำในการอ่านออกเสียง
2. นักศึกษาที่ได้คะแนนคำศัพท์สูงกว่า ใช้ความรู้ทางโครงสร้างในการอ่าน
 ทั้งนี้ เพราะไม่มีความแตกต่างอย่างสำคัญในข้อผิดพลาดระหว่างประโยคที่ถูกและประโยค
 กึ่งไวยากรณ์
3. นักศึกษาที่อ่านเอาเรื่องได้ดีกว่า มีข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงมาก
 กว่าพวกที่เก่งคำศัพท์ ทั้งนี้ เป็นผลมาจากเขาใช้ความรู้ทางโครงสร้างลึก (deep
 structure) ในการตีความหมาย
4. นักศึกษาที่อ่านเอาเรื่องได้ดีกว่า สามารถแก้ไขข้อผิดในแต่ละหัวข้อได้
 เท่า ๆ กัน
5. นักศึกษาที่ได้คะแนนคำศัพท์มากกว่า มีแนวโน้มที่จะแก้ข้อผิดจากการเรียง
 คำผิด ๆ ไขมากกว่าในประโยคกึ่งไวยากรณ์ และแก้ไขประโยคกึ่งไวยากรณ์ไขมากกว่า
 ประโยคที่ถูกคอง ทั้งนี้ เพราะนักศึกษาเหล่านี้ให้ความสนใจต่อความหมายจากคำมากกว่า
 ความหมายจากประโยค
6. ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างจำนวนข้อที่นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม
 แก้ไข

งานวิจัยที่ทำในประเทศไทย

ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และการอ่าน

สุชา จันทน์เอม²⁰ ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาจากเด็กชายหญิงซึ่งมีอายุระหว่าง 8 - 15 ปี จำนวน 312 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบศัพท์ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ส่วนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ใช้แบบทดสอบของอาจารย์ สมนึก คำอูไร แห่งสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเล็ก ผลการวิจัยปรากฏว่า ความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เด็กหญิงมีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์สูงกว่าเด็กชาย

2. การวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และไวยากรณ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่ทำในต่างประเทศ

2.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์กับการอ่าน

ในการจัดโครงการสอนอ่านขั้นสูงสำหรับผู้เรียนที่เป็นชาวต่างประเทศ เดวิด อี เอสกี²¹ ได้กำหนดว่า ผู้เรียนจะอ่านได้ดีต้องสามารถใช้คำศัพท์ภาษา

²⁰สุชา จันทน์เอม, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2508)..

²¹David E. Eskey, "A Model Program for Teaching Advanced Reading to Student of English as a Foreign Language," Language Learning, XXIII (December, 1973), p. 179.

อังกฤษด้วย และยังในระดับสูงขึ้นไป คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญมาก และจะขาดเสียมิได้ ซึ่งคำแนะนำนี้ตรงกับผลการศึกษาของ โคจิ ซูซูกิ²² แห่งมหาวิทยาลัยเซเก คือ นักศึกษาที่เรียนจบระดับอุดมศึกษาแล้ว ไม่สามารถอ่านหนังสือภาษาอังกฤษได้เข้าใจดี เพราะไม่เข้าใจความหมายของศัพท์ ได้รับการฝึกฝนด้านการอ่านภาษาอังกฤษมาน้อย และไม่มีโอกาสใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ดังนั้น นักศึกษาเหล่านี้จึงเข้าใจความหมายของคำศัพท์ยาก ๆ ซึ่งเจ้าของภาษาไม่ใคร่ใช้ แต่ไม่เข้าใจความหมายของศัพท์ทั้งาย ๆ ที่เจ้าของภาษาใช้เป็นประจำ

2.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และไวยากรณ์กับการอ่าน

ผลการวิจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และไวยากรณ์กับการอ่านภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ปรากฏว่าความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการอ่าน เช่น ผลการวิจัยของ คาร์โลส อัลเฟรโด²³ ซึ่งทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการอ่านของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชาวสเปน 30 คน ในการวิจัย ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาวิธีการในการอ่านวิธีคิด ปัญหาในการอ่าน และระดับความยากของหนังสือหรือข้อความที่นักเรียนใช้อ่าน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาค้นคำศัพท์มากที่สุดในการอ่าน และปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ระบบโครงสร้างภาษาและระบบคำ นอกจากนั้น ระบบเสียงในภาษาแม่มักเป็นอุปสรรคในการอ่าน รวมทั้งการฟัง พูด และเขียนในภาษาต่างประเทศ

²²Koji Suzuki, "Some Recommendations for Improving English Education in Japan," Workpapers in Teaching English as a Second Language, VII (June, 1973), p. 116-21).

²³Carlos Alfredo, "Some Source of Reading Problem for Foreign Language Learners," Language Learning, XXI (June, 1971), pp. 107-115.

เค อาร์ นารายชวามี²⁴ ได้ทำการวิจัยโดยจัดโครงการทดลองสอนเพื่อปรับปรุง การสอนอ่านเอาเรื่องในระดับวิทยาลัย ทดลองสอนนักเรียนจาก Hindi Arts College และ St. Francis College จำนวน 220 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ในการสอนอ่าน เอาเรื่อง ควรปรับปรุงปัจจัย 3 ประการคือ ทักษะในการจำคำ คำศัพท์ที่ใช้ในการอ่าน และความรู้ทางโครงสร้าง

วิลเลียม อี นอร์ริส²⁵ แห่งมหาวิทยาลัยพิทส์เบิร์ก ได้กล่าวถึงทักษะในการอ่าน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไว้ว่า ผู้ที่จะอ่านภาษาอังกฤษในชั้นสูงได้ก็ จำเป็นต้อง ปรับปรุงทักษะในการอ่านต่อไปนี้ คือ ความเร็วในการจำและเข้าใจความหมายของคำและ โครงสร้างของประโยค การจำและเข้าใจความหมายของศัพท์ที่ปรากฏในแต่ละบริบท (context) การสร้างคำและเปลี่ยนแปลงรูปคำ การเข้าใจโครงสร้างและความหมาย ของประโยค การเข้าใจโครงสร้างและความหมายของอนุเจต (paragraph) และการ เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมดโดยเฉพาะความคิดที่สำคัญ ทักษะต่าง ๆ ในการอ่านเหล่านี้ ยังมีมีความสำคัญต่อผู้อ่านที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ด้วย

2.2 งานวิจัยที่ทำในประเทศไทย

2.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์กับการอ่าน

พิตรวัลย์ โกวิทที²⁶ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์

²⁴K.R. Narayaswamy, "An Experiment in Reading Comprehension at the College Level," English Language Teaching, 26(June, 1972), pp.301-4.

²⁵Willian E. Norris, "Advanced Reading: Goals, Techniques, Procedures," English Teaching Forum, IX(September-October, 1971), pp.7-8.

²⁶พิตรวัลย์ โกวิทที, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร มหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515).

ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยสร้างแบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์และอ่านเอาเรื่องอย่างละ 60 ข้อ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการอ่านความเข้าใจคำศัพท์และการอ่านเอาเรื่องอยู่ในเกณฑ์ดี และนักเรียนที่มีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์สูง จะมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องสูงด้วย

สุขมาลย์ บุตรานนท์²⁷ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "แนวการสอนศัพท์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและการแสดงออกเป็นภาษาอังกฤษ" ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ภาษาและคำศัพท์มีความสำคัญต่อกันเป็นอย่างยิ่ง ในการสอนศัพท์จะต้องสอนโดยเข้าประโยคให้นักเรียนได้ยิน ได้เห็น ได้เข้าใจ เพื่อใช้ในการสื่อความหมายได้

2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์กับการอ่าน

กิ่งกาญจน์ นิลรัตน์²⁸ ได้ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ กับความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษ โดยทำการทดสอบนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยวิชาการศึกษา 7 แห่ง ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบ 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ กับแบบทดสอบวรรณคดีอังกฤษ ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิตได้คะแนนโครงสร้างสูงกว่าคะแนนวรรณคดี และความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับวรรณคดี สูงมาก ($R = .85$) ที่ระดับนัยสำคัญ .01

²⁷สุขมาลย์ บุตรานนท์, "แนวการสอนศัพท์เพื่อที่จะส่งเสริมความเข้าใจและการแสดงออกเป็นภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมปลาย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502).

²⁸กิ่งกาญจน์ นิลรัตน์, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจโครงสร้างภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการเรียนวรรณคดีอังกฤษ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516).

2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์กับการอ่าน

เพื่อที่จะเข้าใจประโยคหรือข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจำเป็นต้องเข้าใจส่วนประกอบย่อยของประโยคเหล่านั้น คือ คำ วลี อนุประโยค ความหมาย และความสัมพันธ์ของส่วนประกอบเหล่านั้น ถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ก็จะไม่สามารถเข้าใจประโยคหรือข้อความที่อ่านได้ ถึงผลของการวิจัยต่อไปนี้

ถาวร สุ่มงกษ²⁹ ทำการวิจัยเพื่อทดสอบสัมฤทธิ์ผลค่านไวยากรณ์คำศัพท์ และการอ่านเอาเรื่องของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาตอนต้น ชั้นปีที่ 1 และ 2 จำนวน 569 คน โดยผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผล 3 ด้าน คือ ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่าน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไวยากรณ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ผลสัมฤทธิ์ทางด้านคำศัพท์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเอาเรื่องอยู่ในระดับต่ำ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 3 ด้านดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ แสดงให้เห็นว่า มีองค์ประกอบรวมกันในการเรียนภาษา ความสามารถค่านไวยากรณ์ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วนความสามารถด้านการเอาเรื่องและด้านคำศัพท์ จะส่งเสริมสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษรองลงมาตามลำดับ

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่³⁰ ทำการวิจัยเพื่อศึกษาสถานภาพของครูที่สอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พร้อมทั้งศึกษาวิธีการสอน ปัญหา ตลอดจนสัมฤทธิ์ผล

²⁹ถาวร สุ่มงกษ, "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาตอนต้น ของวิทยาลัยครู 3 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2510).

³⁰เจือจันทร์ จงสถิตอยู่, "โครงการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ในการอ่านของนักเรียน โดยทำการศึกษาจากครู 40 คน และนักเรียน 180 คน ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม 2 ชุดสำหรับครูและนักเรียน แล้วเลือกแบบทดสอบเพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษจาก The Science Research Associate Laboratories ระดับ 2A 2 ชุด ผลที่ได้จากการวิจัยเฉพาะที่เกี่ยวกับการอ่านพบว่า ในการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนมีปัญหามากที่สุดในเรื่องคำศัพท์ ในขณะที่นักเรียนรู้ความหมายศัพท์ทุกคำแต่ยังไม่เข้าใจนั้นเป็นเพราะไม่เข้าใจสำนวนและโครงสร้างของประโยค นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถสูง และกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ มีความแตกต่างกันในเรื่องความสนใจในการอ่าน วิธีการอ่าน และอุปนิสัยในการอ่าน

สุธรรม ชาคะสิงห์³¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้าง (structure) และความหมายของศัพท์ (vocabulary) ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเอาความ (reading comprehension) ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา" ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างนักเรียน 310 คน แบบทดสอบที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมี 3 ฉบับ คือ แบบทดสอบการอ่านเอาเรื่อง แบบทดสอบโครงสร้าง และแบบทดสอบศัพท์ ผลจากการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางโครงสร้างและคำศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการอ่านสูง และนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ จะมีความสามารถทางโครงสร้าง ทางศัพท์ และทางโครงสร้างกับศัพท์รวมกัน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการอ่านสูง และนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำทำถูกในเรื่อง Articles, Nouns, Pronouns, Verb and Tenses, Modifiers, Word Order, Active Vocabulary และ Passive Vocabulary แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

³¹สุธรรม ชาคะสิงห์, "ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้าง (structure) และความหมายของศัพท์ (vocabulary) ภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านเอาความ (reading comprehension) ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515).

พนิตพิพย์ ทวยเจริญ³² ได้ทำการวิจัยโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา
 ข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่สอง วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร ว่ามีข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจโครงสร้างของประโยค คำศัพท์ และเนื้อ
 เรื่องที่อ่านเพียงใด ผลการวิจัยมีดังนี้คือ

ก. นิสิตในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมีข้อผิดพลาดทางโครงสร้าง
 ของภาษาน้อยกว่าข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจและความหมายของศัพท์ แต่นิสิตกลุ่มปานกลาง
 มีข้อผิดพลาดทางด้านโครงสร้างภาษามากกว่าข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจและความหมาย
 ของศัพท์ ส่วนข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจและความหมายของศัพท์นั้น นิสิตทุกกลุ่มมีข้อ
 ผิดพลาดทางด้านทั้งสองนี้ในระดัปลึกเดียวกัน

ข. นิสิตมีข้อผิดพลาดด้านความหมายของศัพท์มากที่สุด
 รองลงมาคือข้อผิดพลาดด้านความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน และมีข้อผิดพลาดทางโครงสร้าง
 ภาษาน้อยที่สุด

ค. เมื่อนำข้อผิดพลาดทั้งสามด้านมาหาความสัมพันธ์กับ
 สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างไวยากรณ์และ
 สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด ข้อผิดพลาดในการอ่านเอา
 เรื่องและสัมฤทธิ์ผลในการเรียน มีความสัมพันธ์กันพอประมาณ ถ้าสหสัมพันธ์เหล่านี้มีค่าเป็น
 ลบ หมายความว่า นิสิตมีคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษมากเท่าใด ก็มีข้อผิดพลาด
 ในการทำแบบทดสอบทั้ง 3 ด้านน้อยลงเท่านั้น

ง. ข้อผิดพลาดทั้ง 3 ด้านมีความสัมพันธ์กันคือ ข้อผิดพลาด
 ทางโครงสร้างของภาษา กับความหมายของศัพท์ มีองค์ประกอบร่วมกันมากที่สุด ข้อผิดพลาด
 ด้านความหมายของศัพท์กับความเข้าใจเรื่องรวที่อ่าน มีองค์ประกอบร่วมกันน้อยที่สุด และ
 ข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างภาษากับความเข้าใจเรื่องรวมีความสัมพันธ์กันในระดัปลานกลาง

³²พนิตพิพย์ ทวยเจริญ, "การศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษ
 ของนิสิตปีที่สอง วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรและปทุมวัน" (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษา
 มหามบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515).

วาริณี ศรีสมพงษ์³⁵ ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาว่า ความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม มีความสัมพันธ์กันหรือไม่เพียงใด ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล โดยนำไปทดสอบกับตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนหญิงจำนวน 370 คน ผลการวิจัยมีดังนี้คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และความสามารถในการอ่านคือ 0.49 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ และความสามารถในการอ่านคือ 0.497 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ กับความสามารถในการอ่านคือ 0.535 ค่าสหสัมพันธ์ทั้งหมดนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสดงว่า นักเรียนที่ไคคะแนนไวยากรณ์สูง ไคคะแนนการอ่านสูงด้วย นักเรียนที่ไคคะแนนคำศัพท์สูง ไคคะแนนการอ่านสูงด้วย และในทำนองกลับกัน ทั้งคะแนนไวยากรณ์และคะแนนคำศัพท์สามารถทำนายความสามารถในการอ่านได้

2.2.4 องค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.2.4.1 ระดับเศรษฐกิจและสังคม

นอกเหนือไปจากปัจจัยทางภาษาศาสตร์แล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ซึ่งผู้วิจัยพบว่า มีความเกี่ยวข้องกับการอ่าน เช่น การวิจัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³⁵วาริณี ศรีสมพงษ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

ของ เอลิซาเบท เวลล์ เพอเซล³⁴ ซึ่งทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและสัมฤทธิ์ผลในการอ่านเขาเรื่อง โดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนเกรด 5 จำนวน 215 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดคือ California Achievement Test Section on Reading และ California Test of Personality โรงเรียนที่เลือกมาในการวิจัยครั้งนี้ทั้งโรงเรียนที่มีนักเรียนระดับเศรษฐกิจและสังคมสูง กลาง และต่ำ

ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กระดับเศรษฐกิจและสังคมสูงเท่าไรยิ่งมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นเท่านั้น ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ซิบิล เอ็ม โรเคน³⁵ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับผลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการอ่านของเด็กอายุ 8 ปี พบว่าความสามารถของเด็กวัยนี้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมที่บ้าน

2.2.4.2 ความสนใจ

วัลเลซ แรมเซย์³⁶ ได้ศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่าน และพบว่า แรงจูงใจของครู และความสนใจของนักเรียนมีผลต่อการอ่าน อย่างไรก็ตาม รัช แอน บรูคส์³⁷ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจใน

---

³⁴Elizabeth Wells Purcell, "The Relationship of Personality to Achievement in Reading Comprehension," Dissertation Abstracts International, 33 (September, 1972), p. 906-A.

³⁵Sybil M. Riden, "The Effects of Environment on the Reading Ability of Eight-year-old Children," The Journal of Educational Research, 52 (February, 1959), p. 205.

³⁶Ramsey, op. cit., p. 211.

³⁷Ruth Ann Brooks, "An Investigation of the Relationship between Reading Interest and Comprehension," Dissertation Abstracts International, 32 (June, 1972), p. 6674-A.

การอ่านและความเข้าใจในการอ่าน โดยมีนักเรียนเกรด 9 จำนวน 90 คนเป็นตัวอย่าง ประชากร ผลปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่าน ผู้วิจัยให้ความเห็นว่า ความสนใจไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจ แต่ความสนใจอาจมีอิทธิพลต่อการเลือกสิ่งที่จะอ่าน แสดงว่ายังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

2.2.4.3 วิธีการอ่าน

เปียคาส³⁸ ได้วิจัยวิธีอ่านเอาเรื่องของนักเรียนที่อ่านได้สูงกว่าระดับ และนักเรียนที่อ่านต่ำกว่าระดับ โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนเหล่านั้น ผลปรากฏว่า ในการอ่าน นักเรียนที่อ่านต่ำกว่าระดับจะพุ่งความสนใจไปที่ความหมายแบบผิวเผิน (surface meaning) ของสิ่งที่อ่านมาก และให้ความสนใจเพียงเล็กน้อยต่อความหมายอันแท้จริงที่ซ่อนเร้นอยู่ (implied meanings) และไม่ประเมินผล (evaluation) สิ่งที่อ่าน ส่วนนักเรียนที่อ่านสูงกว่าระดับ เมื่ออ่านจะเริ่มจากสิ่งที่จำเพาะเจาะจง (specific) ไปหาสิ่งทั่ว ๆ ไป (generalities) จากความหมายแบบผิวเผินไปหาความหมายที่ซ่อนเร้น และมีการประเมินผลสิ่งที่อ่าน

2.2.4.4 ความเร็วในการอ่าน

เกรย์³⁹ ทำการวิจัยสหสัมพันธ์ระหว่างความเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ผลจากการวิจัยปรากฏว่า ความเร็วในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านทั้งของเด็กและผู้ใหญ่ และความสัมพันธ์จะแตกต่างกันไปตามกลุ่มของนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ และระดับชั้น ในหมู่ผู้ใหญ่ก็เช่นเดียวกัน ในหมู่

³⁸Piekaz, "The Apprehension and Interpretation of Meaning," Encyclopedia of Educational Research. (3 d ed.; New York: The Macmillan Company, 1960), p. 1110.

³⁹Gray, "Relation Between Speed and Comprehension," Encyclopedia of Educational Research (rev. ed.; New York: The Macmillan Company, 1952), pp. 980-981.

เด็ก สหสัมพันธ์ระหว่างความเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านจะแตกต่างกันตามปัจจัยต่อไปนี้คือ ชนิดและความยากของเนื้อเรื่องที่อ่าน จุดมุ่งหมายในการอ่าน และวิธีการวัดความเข้าใจที่ผู้วิจัยใช้

2.2.4.5 เพศและอายุ

สมพิศ ชังชมแก้ว⁴⁰ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสามารถในการอ่านภาษาไทย (Reading Comprehension) ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่สองของวิทยาลัยครูท่าแห่งในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี" ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาว่าการอ่านภาษาไทยของประชากรเป็นเช่นไร และความสามารถดังกล่าวจะแตกต่างกันไปตามเพศ อายุ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ อย่างไร ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบการอ่านภาษาไทย 3 ชุด คือ แบบทดสอบแปลความ แบบทดสอบตีความ และแบบทดสอบขยายความ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนอายุ 18 ปี และต่ำกว่า 18 ปีมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนสองกลุ่มนี้มีความสามารถดีกว่านักเรียนกลุ่มอายุสูงกว่า 18 ปี ผลของการวิจัยข้างต้นนี้บางประการตรงกับผลงานของ สมจิต เอี่ยมสุภณมิตร⁴¹ ซึ่งทำการวิจัยในทำนองเดียวกัน แต่เป็นการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ ส่วนจุดมุ่งหมายและการดำเนินการวิจัยใช้วิธีการเดียวกัน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้คือ นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านโดยส่วนรวมสูงกว่านักเรียนชายเล็กน้อย และในการอ่านแบบทดสอบขยายความ

⁴⁰ สมพิศ ชังชมแก้ว, "ความสามารถในการอ่านภาษาไทย (Reading Comprehension) ของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่สองของวิทยาลัยครูท่าแห่งในนครหลวงกรุงเทพธนบุรี" (ปริญญาโทพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514).

⁴¹ สมจิต เอี่ยมสุภณมิตร, "การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

นักเรียนหญิงก็มีความสามารถสูงกว่านักเรียนชายเช่นกัน ส่วนการอ่านแบบทดสอบแปลความ และตีความนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถไม่ต่างกัน นักเรียนหญิงที่อายุ ระหว่าง 17 ปี 5 เดือน - 18 ปี 4 เดือน มีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบแปลความ สูงกว่านักเรียนชายในช่วงอายุเดียวกัน ส่วนการอ่านแบบแปลความในช่วงอายุอื่นที่กำหนด และการอ่านแบบตีความและขยายความในทุกช่วงอายุที่กำหนดนั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความสามารถไม่ต่างกัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์อีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย